

Medlemmer om at stemme for Underændringsforslaget, der sigter til at undgaa, at man kommer ind paa slige Principper.

Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at der var en Ting i det, som jeg sagde før, der maaske ikke er rigtig. Jeg sagde nemlig, at Staten ikke kan give et saadant Arbejde bort uden Licitation, man bør fastslaa, at den bør anvende offentlig Licitation ved disse Arbejder. Det er jo imidlertid ganske givet, at der er Ting og Arbejder, hvor man ikke kan ønske, og hvor det heller ikke er rigtigt at udbyde til Licitation, f. Eks. ved speciel Indretning, specielle Maskiner, særlig vanskelige Konstruktioner, en vanskelig Hennebiquekonstruktion og den Slags Ting. Det ønsker man ikke udbudt til Licitation, og det er derfor, Ordene „i videst muligt Omfang“ ere føjede ind i det Underændringsforslag, vi have tilladt os at stille. Deri ligger der altsaa ogsaa noget af et Princip, nemlig dette, at der intet er til Hinder for, at Staten under særlige Forhold kan give et bestemt Arbejde bort uden Licitation. Men jeg kan ikke se, at der er saadanne særlige Forhold til Stede her.

Hammerich: Jeg maa blot protestere mod, at det ærede Medlem udtalte, at for Ministeren var dette et enkelt Tilfælde, men ikke et Princip, som han vilde slaa fast, hvad det derimod var for mig. Hvis det ærede Medlem har fulgt mine Udtalelser — og det har jeg for Resten Indtryk af, at han har gjort baade i Dag og i Gaar —, forstaar jeg ikke, hvordan han kan komme til det. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg i Regelen vil anse Licitation som rigtig for Staten, men derfor behøver det ikke at være det eneste saliggørende, det eneste, man skal gaa til. Det vil være ganske urigtigt at binde Ministeren og særlig saa stærkt, som Underændringsforslaget gør det, fordi det binder ham til offentlig Licitation, der bringer alle de Ulemper, som Licitation har, i forøget Grad.

J. Andersen: Hvis den sidste ærede Talers Udtalelse er rigtig, vil Forholdet meget let kunne ændres. Der kræves dertil kun, at Ministeren udtaler sig villig til at udbyde Arbejdet, som han finder, det bør udbydes. Vi stille ikke et bestemt Krav om, at det skal udbydes saa og saa stærkt delt, men vi kræve kun, at det kommer ud til offentlig Licitation. Hvis Ministeren vil gaa med dertil, agte vi ikke

at binde ham ved Ændringsforslaget, saa agte vi at tage det tilbage.

Ordføreren (Effersee): Stillingen er ikke bleven virkelig ændret ved Fremkomsten af Underændringsforslaget. I Henhold til mine tidligere Udtalelser skal jeg derfor anbefale at stemme mod det. Jeg kunde ønske inden Afstemningen at udtale mig om Forslaget saaledes, som det foreligger efter Afstemningen ved anden Behandling, samt i Anledning af, hvad der i Dag er fremkommet fra forskellige Sider, men i Betragtning af det betydelige Omfang, som Diskussionen allerede har antaget, og under Hensyn til Aarstiden og Varmegræden, kan jeg vel sige, skal jeg indskrænke mig til at anbefale at stemme for Forslaget, selv om Ændringsforslaget, eventuelt med Underændringsforslaget, skulde blive vedtaget.

Kr. Jensen: Diskussionen om dette Lovforslag har jo i Dag væsentlig drejet sig om, hvorvidt det var rigtigt, at Arbejdet blev givet i Entreprise til en enkelt Mand, eller der skulde foretages Licitation. Jeg har som Medlem af et Byggeudvalg, der i disse Aar bygger det store by- og amtsskommunale Sygehus i Odense, haft rig Lejlighed til at se, hvordan et saadant Arbejde fordelagtigst og billigst fremmes. Da jeg kun ønsker at gøre en kort Bemærkning, skal jeg nøjes med at anføre følgende. Byggeudvalget har for ganske nylig haft det grelleste Eksempel paa, hvorledes Licitationsprincippet kan virke, og jeg kan ikke undlade at fremføre dette Eksempel her. En mindre Bygningsdel var udbudt til offentlig Licitation, og der indkom ved denne, som var skriftlig, Tilbud, der alle kredsede om et Beløb af, saa vidt jeg i Øjeblikket husker, 46—48,000 Kr. Vi saa jo straks, at det var en skrækkelig høj Pris, og at vi ikke kunde akkviescere ved noget af disse Tilbud. Vi henvendte os til Arkitekten, han gennemgik det paagældende Arbejde, og han sagde, at det var meget rigtigt, at Tilbudene vare meget, ca. 20,000 Kr., for dyre. Det var en Samling Bygmestre, der havde indgivet Tilbud, og der var mange Tilbud, saa vidt jeg husker, 11. Vi fulgte Arkitektens Raad og henvendte os til en enkelt Mand i den paagældende Branche, og Resultatet var, at det, der skulde have kostet 47—48,000 Kr., tilbød en enkelt Mand at præstere for 30,000 Kr. Vi sparede altsaa 18,000 Kr., fordi vi ikke vare svorne Tilhængere af Licitationsprincippet, men tog